

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1082 03 tháng 4 năm 2016

Thơ ngỏ

Đại Đồng

*Đại đồng cứu thế tự phân bàn
Trí tuệ khai thông pháp pháp an
Thông cảm đường tu tự dứt khoát
Chơn tâm hành triển nhận pháp an*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 15/07/2006 đến 21/07/2006

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Thực hành chánh pháp để làm gì?
- 2) Muốn phân minh đời đạo phải làm gì?
- 3) Cái gì kêu bằng chánh pháp?
- 4) Muốn quý yêu Trời phải làm cách nào?
- 5) Ai là thật ai là giả?
- 6) Tiến trình vô cùng là đi đến đâu?
- 7) Quý yêu ai mới đúng?

<p>1) El Cajon, 15-07-2006 <i>Hỏi : Thực hành chánh pháp để làm gì?</i></p> <p>Đáp : Thừa thực hành chánh pháp sớm đạt đạo</p> <p>Kệ : <i>Phân minh đời đạo sớm qui không Tự giác tự mình rõ hành trình Quán thông đời đạo tạo cơ may An lành tự thức quý Trời Phật</i></p>	<p>2) El Cajon, 16-07-2006 <i>Hỏi : Muốn phân minh đời đạo phải làm gì?</i></p> <p>Đáp : Thừa muốn phân minh đời đạo phải hành</p> <p>Kệ : <i>Thực hành chánh pháp qui y Phật Thức giác tâm tu phải chuyên cần Thành tâm tu luyện niệm Nam Mô Hư vô tự đạt minh đạo pháp</i></p>
<p>3) El Cajon, 17-07-2006 <i>Hỏi : Cái gì kêu bằng chánh pháp?</i></p> <p>Đáp : Thừa chánh pháp là tâm thật thà</p> <p>Kệ : <i>Duyên lành Trời độ thức tâm tu Giải tiến qui y hành chơn pháp Khai triển chính mình thông đạo pháp Cần khôn vũ trụ tự mình làm</i></p>	<p>4) El Cajon, 18-07-2006 <i>Hỏi : Muốn quý yêu Trời phải làm cách nào?</i></p> <p>Đáp : Thừa muốn quý yêu Trời phải thành tâm thực hành về một mối</p> <p>Kệ : <i>Sửa tiến chính mình tiến từ hồi Thành tâm tu luyện tự đạt ngôi Tiến hóa không ngừng qui y Phật Tận độ quần sanh giác giác tu</i></p>
<p>5) El Cajon, 19-07-2006 <i>Hỏi : Ai là thật ai là giả?</i></p> <p>Đáp : Thừa Trời Đất là thật, hình nộm là giả</p> <p>Kệ : <i>Tiến hóa thâm sâu tâm học hòa Thành tâm tu luyện tự vượt qua Khổ tâm tự thức chơn học hòa Duyên lành Trời độ dừng bước qua</i></p>	<p>6) El Cajon, 20-07-2006 <i>Hỏi : Tiến trình vô cùng là đi đến đâu?</i></p> <p>Đáp : Thừa tiến trình vô cùng là không chấm dứt</p> <p>Kệ : <i>Thương tâm tự thức tự vui hòa Trí tâm khai triển tiến tới xa Học hành như Phật trí tự hòa Khai triển vô cùng tự vượt qua</i></p>
<p>7) El Cajon, 21-07-2006 <i>Hỏi : Quý yêu ai mới đúng?</i></p> <p>Đáp : Thừa quý yêu Trời Phật mới đúng</p> <p>Kệ : <i>Quý tướng Trời cao tâm được độ Thức giác chính mình tự bước vô Trí tâm thanh tịnh niệm Nam Mô Cần khôn vũ trụ cùng chung tiến</i></p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Sống Vui

Sống vui, biết Đạo, biết Hôn,
Sống vui cởi mở, sanh tồn muôn năm.
Sống vui tự thức dò thăm,
Sống vui ban bố những lời chơn ngôn.
Sống vui ý thức sanh tồn,
Sống vui chung hợp giải cơn si mê.
Sống vui phát triển muôn bề,
Sống vui thanh nhẹ, hướng về Vô Sanh.
Sống vui khai triển thực hành,
Sống vui phá chấp, giải rành tâm mê.
Sống vui chẳng có bối bê,
Sống vui thanh nhẹ, chẳng chê Đạo Đời.
Sống vui thực hiện chơn lời,
Sống vui trí óc thanh thơi nhẹ nhàng.
Sống vui nguyên lý bạc bàn,
Sống vui giải quyết muôn đàng yên vui.
Sống vui phát triển đạo mùi,
Sống vui học hỏi rèn trui thực hành.
Sống vui chẳng có cạnh tranh,
Sống vui thông cảm hướng thanh đạt hòa.
Sống vui nhận rõ tình Cha,
Sống vui quyết chí tự hòa tiến lên.
Sống vui nguyên lý vững bền,
Sống vui thông cảm tạo nền quán thông.
Sống vui chẳng có ước mong,
Sống vui phát triển một lòng tự tu.

Lương Sĩ Hằng.
02-08-1993

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Khóa 3, Thiên Viện Quy Thức: VẤN ĐẠO 4

Ngày 03 tháng 10 năm 1986

Bạn Đạo: Kính thưa Thầy, hôm nay là ngày thứ tư của khóa học kỳ 3 này, tức là ngày 3/10/1986, chúng con lại một lần nữa được nghe lời giảng dạy của Thầy, thì đây, con có vài bạn đạo muốn xin lên đây đặt câu hỏi với Thầy... Xin mời chị Ngô Bích Ngọc.

Bạn Đạo: Kính thưa Thầy, theo như con nghe lời Thầy dạy là: chúng ta đi tìm sự sống trong lẽ sống, nhưng mà câu nói này con hiểu, mà con không hiểu được

chính xác, xin Thầy vui lòng giảng dạy cho con được rõ.

Đức Thầy: “Sự sống trong lẽ sống”: tràn đầy từ trong tới ngoài, từ trước mắt ta, sau lưng ta, từ sinh hoạt hằng ngày, từ cọng cỏ, miếng rau ta ăn vô, nó có sự sống, nó có lẽ sanh tồn của nó. Con thấy cây bông nó đâu có bị diệt đâu: cây này khô, còn cây khác lớn, đó là “sự sống trong lẽ sống”. Người này chết còn người kia, đứng dậy. Hồn này ly khai thể xác này, lại cầu

trúc với một thể xác khác! Đó là “sự sống trong lẽ sống.”

Khi chúng ta hiểu giá trị của ‘sự sống trong lẽ sống’ là sự sanh tồn bất diệt, tiến hóa vô cùng, thì chúng ta phải chấp nhận bất cứ hoàn cảnh nào đưa đến, chúng ta hòa với nó và tiến. Lấy oán làm ân, học nhẫn hòa để tự thức và tiến theo đúng sự sống theo lẽ sống, con thấy rõ không? Ví dụ, ở trong gia đình, anh em, mẹ con ở trong gia đình bất mãn với nhau, làm cho tâm hồn ngột ngạt, thì sự sống đó không đúng trong lẽ sống. Bởi vì một người có một đơn vị, mỗi người đều có một đơn vị, sanh - trụ - hoại - diệt có rõ ràng, thấy rõ chưa? Mỗi người đều sanh - trụ - hoại - diệt, thì tại sao chúng ta không kính trọng lẫn nhau mà lại ghét lẫn nhau? Ngay trong gia đình, chúng ta phải kính trọng, những lời kích bác chúng ta cũng kính trọng, kích bác đó để làm gì? Để độ ta lui về thanh tịnh Vì tôi không có thể làm gì hơn, tôi lui về thanh tịnh, tôi không thể chống trả má tôi được, không thể chống trả chị tôi được, tôi không chống trả anh tôi được; tôi lui về thanh tịnh. Vì rốt cuộc là chúng tôi ở trong một cái nguồn gốc của sự thương yêu, thì tôi lui về thanh tịnh là tôi sống trong lẽ sống thương yêu, thì đâu còn sanh sự trong gia cang, thì mới kêu bằng “lập hạnh” cho gia đình được bình an. Người tu phải lập cái hạnh đó, phải lui về thanh tịnh. Mỗi người nhường nhịn một chút thì mọi việc nó sẽ xong, chớ không có cái gì khó khăn. Như một số người chúng ta, mỗi người đều giữ trật tự, chúng ta đâu có cái gì mà lộn xộn! Mà chỉ có hai người không giữ trật tự, thì nó lộn xộn, vì không tôn trọng lẫn nhau. Sự đối đãi mà không tôn trọng, đó kêu bằng phá hoại. Mà đối đãi với tôn trọng đó là thương yêu, rõ ràng chưa? Chúng ta lui về thanh tịnh thì thực hiện Tình Thương và Đạo Đức

Bạn Đạo: *Cám ơn Thầy.*

Đức Thầy: Cám ơn sự đóng góp của con.

Bạn Đạo: *Xin mời bác Trần Thị Hương.*

Bạn Đạo: Kính thưa Thầy, con có 3 câu hỏi, hỏi này con mới vô ngồi đây thì chị Hương nói rằng: ngồi 5 phút để đợi Thầy. Con vừa ngồi xong, thì vừa nhắm mắt thì linh quang điển của con phóng tấp thẳng, bay cao lên cao, như thể là điển quang thanh điển của Ôn

Trên ban cho hay là tự của con mà xuất ra?

Đức Thầy: Đúng, bởi vì cái tâm mình tưởng, vô đây là hướng về Bề Trên rồi, thì tự nhiên nó phải rút, cái đó là cái tinh thần Hòa.

Bạn Đạo: *Thưa Thầy, cách nay chừng ba bốn tháng, con ngồi tham thiền thì con thấy một đám người trước mặt con, rồi con cũng bỏ qua. Rồi con thấy hơi đông chút nữa, rồi con cũng bỏ qua. Sau lại thì là nhiều quá, con mới nói vậy chứ: “Các anh muốn tu hay sao, nếu các anh có muốn tu với tôi thì các anh quỳ xuống cho tôi biết rằng các anh tu, là tất cả đều quỳ xuống. Rồi suy nghĩ hoài không biết ai, rồi có lúc thì lại thiền đường, con mới nói với mấy anh chị rằng: chắc có lẽ là vạn linh trong bản thể con, thưa Thầy có đúng không?”*

Đức Thầy: Đúng, nó mỗi một cơ tạng là 250 vị ti kheo, tổng cộng 1250 vị ti kheo. Thì luôn luôn nó hiện ra để xin được cứu độ, xin Chủ Nhơn Ông giảng pháp cho nó, và trì độ cho nó, nó đến, nghĩa là, chị không có nhớ cái mặt nào, mà không thấy quen, nhưng mà mặt nào mặt nào, lạ hết. Ở trong mình mình đó chớ không đâu! Mỗi cơ quan làm việc đó, ngũ tạng, đều có sự cộng tác, chớ không phải chúng ta đi đứng ngồi nằm đây là một mình mình đâu! Trong đó nó nhiều vị hợp tác, vạn linh với chúng ta. Cho nên càng tu càng mở rộng cái Tiểu Thiên Địa thì càng thấy nhiều, thấy nhiều người, mà khi chúng ta nói thì tại sao họ quỳ! Ở ngoài đời, nói họ, họ không quỳ mà tại sao ở trong này nói, nó quỳ?! Đó, là người của chúng ta, nó thấy Chủ Nhơn Ông nó hành khổ thì nó cũng phải theo, sự cảm động đó độ cho nó, thấy không!

Cho nên, tu cái pháp này là tự tu tự tiến, là trở về với chính mình, khai thông chính mình mới ảnh hưởng người khác, chớ không có nói “tôi tu cao rồi tôi đê đầu người khác”! Cái vụ đó, cái pháp này không có. Cái pháp này là sửa mình, ở trong này, đũa nào trong này không chịu tu thì mình có trách nhiệm mà thôi. Còn ở bên ngoài họ không tu là cái quyền phát triển của chính họ, chúng ta không nên xúc phạm cái quyền tu của người khác, thấy chưa? Còn cái ở trong này mà nó không tu là chúng ta có quyền răn dạy, mà thậm chí, nó chịu học mà học không trọn lành thì chúng ta cũng lấy roi điển cũng đánh đàng hoàng, là mình độ cho nó

tiên. Cái đó là cái nghiêm minh của Chủ Nhơn Ông. Chủ Nhơn Ông của Tiểu Thiên Địa không khác gì một ông Thượng Đế trong Tiểu Thiên Địa. Cho nên luôn luôn phải phán xét nghiêm minh, trừng trị thẳng tay và dẫn tiên tới giải thoát.

Bạn Đạo: *Thưa Thầy, ở trong kinh rằng: nghĩa là, ráng tu để ảnh hưởng hết cho tất cả. Thì con thấy ở ngoài đời con nói thì người ta thích nghe lắm, nhưng còn trong gia đình của con, con không có ảnh hưởng được một người nào hết!*

Đức Thầy: Đó, gia đình nó cũng ở bên ngoài. Tại sao gia đình nói nó không nghe? Gia đình là công cụ của Thượng Đế, cho xuống để soi bói và khảo đảo mình có cơ hội tu, mình không có thể dạy người gia đình, nhưng mà bạn đạo dạy người gia đình được. Đó nó kỳ vậy đó, cho nên ông Tư ông tu nói đắc đạo, nhưng ông không có tài cách gì mà ông dạy con gái của ông được! Không tài cách gì mà nói được hết!

Bạn Đạo: *Thôi bây giờ phải ráng chịu vậy hả Thầy, cứ tu hoài...*

Đức Thầy: Còn tôi tu vậy đó, là trong lúc tôi tu thì bà Tám khi tôi, chớ đâu có cho tôi là người tu đứng đắn! “Khi không, cái đùng một cái ngồi xếp bằng, .. muốn làm Phật một cách dễ là ông đi vô chùa đi, bận áo cà sa đi! Thì từ đó bà khinh bỉ... Tới lúc tôi nói rằng: “tôi, mười năm sau sẽ nói chuyện với bà”. Mà tôi nói tất cả mọi người nghe hết, rồi mọi người đến, bà cũng không tin nữa! “Cái này xạo! Rót nước trà cho người ta uống hả!” Tôi nói: “bây giờ tôi mua cà phê, tôi rủ người ta cũng tới đây nhà...”, tôi nói, “bây giờ bà rủ thử coi! Đề một tuần cho bà rủ...”. Không ai tới! Thì lúc đó bà cũng yếu yếu một chút, nhưng mà rồi, rồi bà cũng thấy không có thích hợp, không có đúng. Rồi nói: “ông tu sao ông tu, thầy kệ ông, ông đi về Trời thầy kệ ông, tôi, tôi làm quỳ, tôi ở thế gian! A... tôi thích ăn thịt tôi phải làm quỳ”! Thết rồi từ từ, từ từ, bạn đạo dạy bà, à... Rồi mới kêu bạn đạo là sư phụ, chớ đâu có kêu tôi là sư phụ đâu!

Cho nên, mỗi người đều có ông Thầy của họ, thấy không? Cái duyên đến với tôi, tôi phải tận tình nói hết! Đó, rồi cái duyên của các bạn đi nửa đường sẽ gặp một cái duyên khác, các bạn cũng vẫn đi nữa, chớ đừng có

khinh khi. Học thêm nữa, học thêm nữa, học thêm nữa, bao nhiêu đâu đủ! Chúng ta đi về nguồn cội vô cùng thì chúng ta phải học hết, không có cái gì mà chúng ta bỏ! Tà tới dạy cũng phải học, bởi vì chúng ta có pháp đâu có sợ tà! Cái pháp này là “khứ trước lưu thanh”, là tự giải tà, mà tà tới chúng ta cũng học rồi chúng ta thiên, ta giải nó ra! Rồi chúng ta tận độ cho đối phương được. Cho nên, đừng có chê tà mà bị mắc bẫy! Ông Thượng Đế ông hiện ra con tà, ông phá nó, nó chê, thì thôi, ông bỏ luôn, ông không thèm tới nữa, thì để nó tự chủ, nó bơ vơ, lênh đênh giữa dòng sông đó, thấy không? Rồi biết chừng nào mới ngộ được bến giác, đó là cái sự tự do của Thượng Đế đối đãi.

Cho nên, con người ở thế gian, đã tu nửa chừng thì phải bị thử thách, phải bị nhồi quả, để được thăng hoa, được lên một cái chức sáng suốt hơn trong tâm thức. Nhưng mà tới nhồi cái nó chán nản rồi! Người, nó thích về dâm dục, thì đưa cái gì nhồi nó? Có con gái, sắc đẹp mới nhồi nó được! Sắc đẹp mà nó, chính nó, đã nói rằng tình dục là cái tội đứng đầu, mà chính nó đọc Địa Ngục Du Ký, mà nó cũng nói tình dục là cái tội đứng đầu, nó nhắc trong tâm nó, nhưng mà nó không tránh được, là tại sao? Nó thiếu hành! À, nó đi chun vô trong cái bóng tối tình dục đó là nó thiếu hành, mà nó không có thức tâm là nó chỉ có chìm luôn, rồi một ngày nào đó, đùng đầu một cái “cụp”, cái nó trở lại, thức giác, thấy không? Trong mê hồn trận đó, nó thức giác rồi nó mới bước ra, lúc đó mới đi mạnh hơn. Chớ bây giờ, cha mẹ cũng cản không được. Vợ chồng ngủ chung một giường, biết vậy cũng cản không được, không có cách nào, vì nó muốn chun vô cái chỗ kêu bằng “tự sát”, thì để nó đi. Và nó đi một thời gian rồi nó đùng đầu rồi nó mới biết, nó thấy cái tội đó nó sẽ hạch nó nhiều lắm.

Về cái tình yêu của đời, mẹ ruột nó sai nó mua ly cà phê, nó không mua đâu! Mà cái cô đó sai, chưa sai, mà nó đã mua ly cà phê hầu một bên rồi! Quý vị thấy chưa, thấy không? Cho nên nó hành hạ nó vô cùng, hành hạ từ đầu chí cuối, giấc ngủ cũng không yên, đi một một bước lo, ghen, ghét, thương, yêu đó là nó đã bị đối phương hành hạ, nhồi quả mà nó không biết! Nó tưởng: “chu cha, không có người này cuộc đời tôi hư đi!”, nó cứ nghĩ vậy đó, “không có người này là cuộc đời tôi tiêu đi”, nhưng mà kỳ thật, người này là ông Thượng Đế, người này là cái roi của Thượng Đế, đang

đánh trong đầu nó, và để cho nó mở trí, nó thức tâm, nó thấy là nó càng ngày đi xuống và càng lệ thuộc, bị giam hãm trong chỗ eo hẹp và tối tăm, nó không thấy. Nó bỏ đạo mà nó không hay! Bỏ đạo là chịu đau khổ vô cùng, đi xuống cái chỗ tăm tối, mất tất cả quyền thế, vị trí của ta cũng không còn nữa, do người khác chỉ định! Cho nên, khi mà chìm vào cái tình trường rồi là đau khổ. Cho nên, ở đời người ta cũng có câu: “Tình trường là cánh đồng hoa, đổ ai vào đấy khỏi sa lệ sầu!”. Cho nên, Tây nó nói: “l’amour c’est une champ de fleurs, qui rentrent ne versent pas de pleurs ! ” , người nào cũng phải bị cái đó, thấy không?

Cho nên, mình phải thấy rõ cái tăm tối! Tại sao mình chun vô chỗ đó làm gì? Mình có ý thức, mình có cha mẹ, mình có Trời Đất, mình có càn khôn vũ trụ, tại sao mình chun vô chỗ bóng tối mà để hành hạ mình, để ăn hiếp mình, để hành hạ mình? Thấy rõ chỗ đó không? Đó, *khổ* lắm mà không hay! Nhưng mà lúc nào mà cha mẹ khuyên đó, “Khổ tôi chịu, mắc mớ gì bà, tôi chết là tôi chịu, mắc mớ gì bà, tôi chết là tôi chịu, có mắc mớ gì anh!”... Thì biết rằng, cho nên chúng ta nhận những câu trả lời như vậy, chúng ta mới thấy rằng cái quyền năng của Thượng Đế rất tự do. Thượng Đế có thể bóp chết nó, nhưng không! Để nó tự bóp nó, thấy chưa? Ở... Thượng Đế làm thình... “Yêu đi con, dẫn đi chơi đi, đi bờ suối này, bờ sông kia, hé, ôm eo đồ... Tới lúc thả eo, thả không kịp, cũng như thả neo bỏ chạy vậy đó! Tới lúc đó mới biết! Cho nên, cái tình trường nó là một cánh đồng hoa tạm mà thôi, thấy không? Thấy nó bông tạm thôi, rồi một ngày nào nó tàn, chúng ta cũng phải bỏ nó chạy chớ làm cái gì nữa, thấy không? Nó mất tươi rồi. Đàn ông con trai cũng vậy, cánh hoa mới tươi lên, rồi ngày mai, ngày một nó tiêu lần lần, nó hư, nó khô hết rồi, thấy không?

Bây giờ chúng ta già, chúng ta thấy rõ rồi, chỉ có cái Hồn tôi tươi. Bởi vì già, tại sao tôi tu tôi lại thấy sung sướng, tôi thấy tôi tươi, tôi thấy tôi đẹp? Vì tôi ý thức: tôi xưa kia là một cô tiên, mà tôi qua thế gian, tôi bước vô cái cảnh địa ngục này, địa ngục của trần gian, nó hành hạ tôi, gánh vác. Nên cái da mặt tôi càng ngày càng già, tôi biết rồi, nó gánh vác, nó nhả nhớ đi, nó bị sự gánh vác, mà cái gánh vác đó nuôi cái gì? Nuôi “Dũng Chí Thanh Tịnh”. Nó chịu đựng, nó tạo được cái dũng chí thanh tịnh cho nó, rồi nó mới hiểu được: Ô, nhờ sự gánh vác này, mình mới khám phá ra mình

trước kia là một cô tiên giáng trần, mình có phần sáng suốt, rồi mình mới hiểu được cái phần Hồn của mình, mình thấy đây không phải khổ, đây là cái bãi trường thi, và độ cho mình được tự tiến tự tu, mình đi trở về cái cảnh hoan lạc bỗng lai tiên cảnh là nhẹ nhàng thơi thới trong tâm hồn. Mà những người mẹ hiền muốn tu mà đạt tới “thơi thới trong tâm hồn” thì có cái gì? Cái gì ngài cũng buông bỏ hết, thì tự nhiên nó thơi thới. Vì, con có tay có chân, chim có lông có cánh hết rồi, có đầy đủ hết rồi, thì để nó tự sống đi! Bởi vì hồi trước mẹ nó cũng bày nhiều công chuyện đó mà sống tới ngày nay, thì nó cũng có bao nhiêu công chuyện đó nó sẽ sống tới ngày mai, rồi nó sẽ có cơ hội tái ngộ mẹ nó, hay là mẹ nó trở nên một chơn sư, hay là mẹ nó trở nên một vị Thượng Đế cai quản một cơ quan nào, để độ nó, thấy không!

Cho nên, chúng ta không lo con ta; lo tu là quan trọng! Nó có bài học của nó, ta có bài học của ta. Tu còn bị thử thách nhiều, càng tu càng bị thử thách, không có thử thách làm sao có cơ hội về bến giác? Không có thử thách đó, làm sao biết cái sự tự quyết của chúng ta có giá trị? Thấy rõ chỗ đó không! À, khi quyết tâm của chúng ta rồi đó, chúng ta thấy rằng: phong ba bão táp là ông Trời ông ra bài chơi vậy, chớ ta đâu có thắm thía gì! Sanh - trụ - hoại - diệt hiều rồi, thấy không? Nó sanh ra, nó trụ nè - một ngày nào nó tiêu, rồi nó diệt; rồi nó lại sanh - trụ - hoại - diệt rồi lại hồi sinh, sống trở lộn lại, thấy không? Đó, sống trong lẽ sống, còn mãi mãi không có mất.

Người đời vì sợ mất! Cô gái nào mà rọi kiếng nói: “bữa nay sao mặt mày xấu quá...”, cái thì tự nhiên nó nói “có cái gì tha (thoa) tốt là nó cũng tha”, nhưng mà nó chưa có analyser, nó chưa có phân tách ra: cho nó, nó tha liền! Tha cho hư da mặt nó cũng tha, là vì nó sợ xấu thôi! Nó sợ, à, sợ thì trở nên tham, mà tham là không có cải tiến được, thấy không? Đó, còn nó yêu là nó sợ mất, nó sợ mất người yêu thì nó trở nên một người tham lam. Mà nếu là người tu thì nó dạy người ta tránh tham lam, mà nó tái tham lam thì nó còn tham lam hơn người thường, thấy không? Nó còn tham lam gấp triệu hơn người thường. Rồi lúc đó ông Trời mới có cái quy luật để cho nó: một người tu trở nên một con quý sứ, ác ôn, chưởi mắng trời đất, chưởi mắng tùm lum hết, bởi vì thất bại mà! Càng ngày càng thất bại thì bắt chấp Trời Đất, rồi nhậu nhẹt, rồi cờ bạc, rồi

chơi bời, rồi đủ thứ, rồi đánh vợ đánh con... Có phải con quý ở thế gian không? Cái chuyện đó có mà, có trước mắt, với cái tuổi của chị, cái tuổi của tôi, là mình thấy nhiều lắm rồi, những bài học đó nhiều lắm, mà may phước là chúng ta không lâm vào tình trạng đó, và ngày nay chúng ta ở trong tình trạng cởi mở, thông cảm, và thấy những người đó đang đi vô trong cái

chiều hướng đau khổ, cũng cầu xin, họ một ngày nào ăn năn, tự thức, là phước cho chính họ mà thôi. Chớ chúng ta không có khả năng nào mà bao bọc đâu

Bạn Đạo: Con cảm ơn Thầy.

Đức Thầy: Dạ, cảm ơn sự đóng góp của chị.

Thông Báo Của Hội Đồng Quản Trị của Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ

Chúng tôi Hội Đồng Quản Trị của Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ Thuộc Miền Nam California trân trọng kính trình đến quý bạn trên toàn thế giới, thành phần HĐQT nhiệm kỳ 2016-2018 gồm có:

Chủ tịch:

Nguyễn Hoàng Long

Các thành viên:

Phạm Văn Đước

Đoàn Ngọc Toàn

Nguyễn Hữu Sáng

Phan Xuân Thái

Võ Anh Kiệt

Lâm Huỳnh Mai

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Hội Đồng Quản Trị của Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ

Mar-27-2016

Báo cáo về quỹ cứu khổ ban vui của Đức Thầy và Bạn đạo Vô Vi

Tiếp theo báo cáo ngày 31 tháng 1 2016 chúng tôi đã nhận cho đến 31/03/2016 và từ quy` bạn đạo cho quỹ cứu khổ ban vui như sau:

Người gửi	US\$	CAD
Le Thi Kim Anh (Mtl)		300,00
Hue Hong Thai (GA)	100,00	
Dung Pham (CA)	200,00	
Lam Van Bon (Mtl)		100,00
Quyên Tran (CA)	1000,00	
Nguyen Minh Huan (CA)	500,00	
Nguyen Minh Tri (CA)	500,00	
Nguyen Ngoc Loan (CA)	500,00	
Nguyen Phong Luu & Phung (CA)	500,00	
Nguyen Kim Son (Paris)	1000,00	
Hong Vo (CO)	100,00	
Tao T Truong (CA)	500,00	
Michael Sutherland (FL)	100,00	
Chau Du (San Jose)	1000,00	
An danh (CA)	200,00	

Huong (TX)	50,00	
Do Thi Chanh (TX)	40,00	
Thanh Tran (TX)	200,00	
Cam Ly (TX)	100,00	
Anh Ly (TX)	100,00	
Nhu Y Reddick (TX)	200,00	
Paul Le (TX)	100,00	
Ton Nu Monng Chi (GA)	1000,00	
Nguyen Minh (SC)	1000,00	
Ho van Dam (GA)	100,00	
Tang Kien(Mtl)		50,00
Van Thi Do (CA)	100,00	
Tao T Truong (CA)	1000,00	
Thao Nguyen (CA)	100,00	
Thanh Nguyen (CA)	100,00	
Hoa Nguyen (TX)	800,00	
An danh (Mtl)		300,00

Trong 2 tháng qua chúng tôi đã xử dụng như sau:

- Bỏ thí hòm và mai táng cho người chết gia đình nghèo không tiền mua hòm
- Giúp những bạn đạo nghèo cần sự trợ giúp (bị tai nạn hay đau ốm hay hỗ trợ học phí cho con em, hoặc sửa nhà dột nát)
- Học bổng cho các em nghèo, khuyết tật được học chữ hay học nghề nếu không bị bỏ học
- Giúp các em cảm điếc một phần tiền ăn
- Giúp người già neo đơn
- Giúp người nghèo không tiền trị bệnh
- Giúp các em bỏ rơi công chúa ...
- phát gạo cho người nghèo vùng xa vào ngày rằm & mừng một
- Giúp những người phong cùi tiền ăn và con em tiền ăn học

Những người đau khổ đã nhận được sự giúp đỡ **cúi đầu cảm ơn Đức Thầy và quý bạn đạo**

Mọi sự sơ sót hay thắc mắc về quỹ này xin liên lạc người trách nhiệm ký tên dưới đây:
và Ngân phiếu xin đề **VoVi Association of Canada** và gửi về :
2590 Allard St. Montreal – Quebec- H4E 2L4 Canada
email tbptdn@videotron.ca

Xin thành thật cảm ơn quý bạn đạo
Thay mặt ban trách nhiệm quỹ CKBV
Kính thư
Phan Cao Thăng

Báo cáo sức khỏe của bà Tám

Ngày 01 tháng 04, 2016

Vài hàng báo cáo với quý bạn đạo sức khỏe hiện nay của bà Tám rất tốt .

Bà ăn được ngủ được và vẫn vô tư vui vẻ . Bạn đạo vào thăm bà đều nhận ra hết ,

Hàng ngày (7/7) đều có người ở với bà 12 tiếng (từ lúc thức dậy tới lúc đi ngủ)

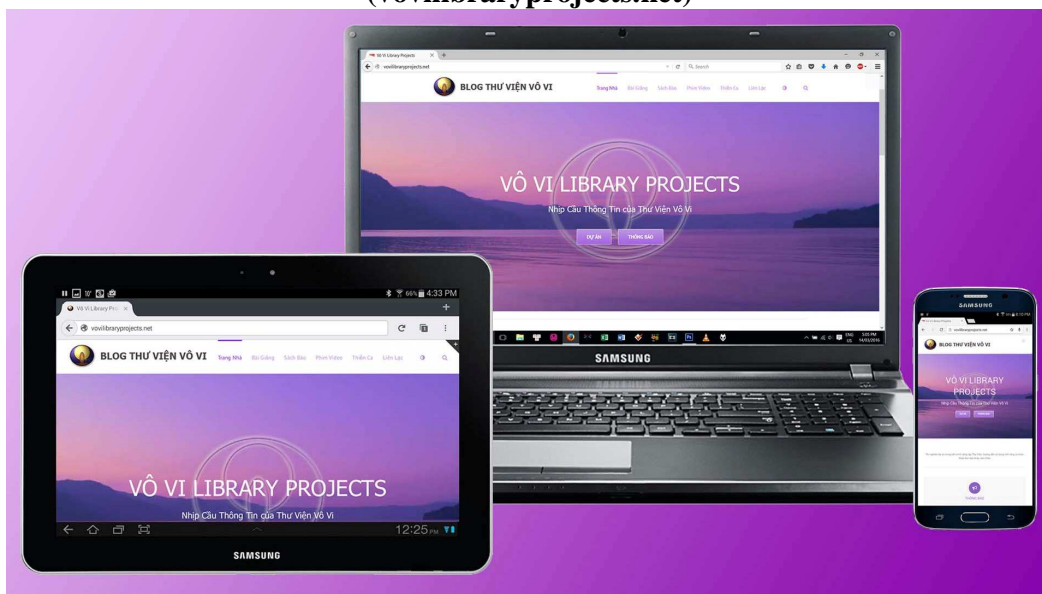
Vào tuần sau anh Kiên người phụ giúp bà từ gần 1 năm rưỡi nay sẽ không còn làm nữa vì được chỗ nhà thương chỗ bà Tám ở (CSLD Jean Lalonde) mượn luôn và chúng tôi sẽ thay thế với người khác. Xin cảm ơn anh rất nhiều đã tận tâm lo cho bà Tám trong thời gian qua.

Kính thư
Phan Cao Thăng

THÔNG BÁO của Nhóm Vô Vi Library Projects

Chúng tôi xin hân hạnh thông báo cùng bạn đạo khắp năm châu một Blog mới:

Vô Vi Library Projects (vovilibraryprojects.net)

Blog sẽ là nhịp cầu thông tin của các Thư Viện Vô Vi quốc tế cũng như địa phương và sẽ thường xuyên đem đến các bạn tin tức về hoạt động của các Thư Viện, như:

- Thông báo tài liệu mới tải lên, hay tài liệu được thay thế bởi một bản tốt hơn,
- Trình bày các dự án phụ nâng cấp các Thư Viện, mong bạn đạo có thể góp ý có nên tiến hành hay không,
- Hướng dẫn về cách sử dụng những tính năng và tài liệu mới,
- Kêu gọi sự đóng góp của bạn đạo khi có một dự án hay khi tìm một tài liệu đặc biệt,
- Phản hồi của bạn đạo.

Hiện nay, càng ngày càng nhiều bạn đạo dùng **điện thoại thông minh** và **tablet** thường xuyên. Vô Vi Library Projects sẽ đặc biệt chú tâm vào vấn đề này để phụ đáp ứng nhu cầu của bạn đạo.
Social media cũng là một phương tiện đưa tài liệu và Pháp Lý Vô Vi đến cộng đồng Việt Nam nói chung và bạn đạo Vô Vi nói riêng. Blog Vô Vi Library Projects sẽ góp sức phổ biến các Thư Viện mới trên social media như YouTube một cách rộng rãi hơn.
Xin kính mời quý bạn đạo đến viếng thăm trang Blog,

Nhóm Vô Vi Library Projects

THƠ BẠN ĐẠO

Ảo Ảnh

Ngồi thiền lằng lằng hưởng điển thiên
Lắm người ngồi thiền nhớ đến tiền
Tình, tiền, duyên nghiệp đang trói buộc
Không xả ra ngoài giữ sẽ điên
Có người ngồi thiền nhớ tiền nữ
Tưởng nhớ Hằng Nga cõi giới tiên
Mơ mộng hảo huyền trong trần thế
Điển thanh không hưởng, thích nảo phiền
Mong ai buông bỏ bao ảo ảnh
Đừng phí thời gian lúc ngồi thiền
Thầy dạy Soi Hồn cho thật tốt
Giải bao ảo ảnh lúc ngồi thiền
Thủy Bùi Missouri 03/22/2016